

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante ON

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

usus est gen. dicens. Cū aduersum se obsidiōe: vallo: & aggeribus circū ædificatum cōspicit: compede suū aggrauatū asserit. Genus est vincti: a compedio compedis: teste Marcel. deducit. Compes item compeditus vocat. Vnde Pacuuius in Hermonia ait. Lamentas & fletus facere: compedi licet.

Complector deponēs est verbū: quod tñ Prisci: tradit esse cōe. Et inducit Ciceronē p Roscio dicentē: Quid vno maleficio scelera omnia complexa videant. Antiqui tñ (vt scribit Nonius) etiā complecto ptulerūt. Vnde (vt ipse refert) Pomponius ait in fulonibus. Ergo quando cōuenit complectite.

Comum vrbs est insubriæ: teste Ptole. a quo comenses & Comani appellati sunt. Coma vrbs est Lyciæ circa montē Massiciē: vt Ptole. ostendit. Coma item iuba: vel capularia dicit. & primā corripit. Rursum coma vicū vel villā significare habet: teste Festo: & tñ co syllaba producit. Comma huius cōmatis cū duplicato m. punctū est cū virgula supius ducta sic: Comus cū vnico m genus est herbæ. Ambrosius li. iij. hexameron. ca. ix. Nec illud præterit: qd como plerumq; furores libidinū marcuert. Kw. To σ græce latine festiuitas: & pccitas iocus modestus. Comi populi quidā sunt Bactriang provincie: teste Ptolemæo.

Comus. Require in dicti. Comum.

C ante ON

Concha cū exili in prima: & ch aspirato in secūda syllaba scribit. genus est piscis ex cancrorū genere carentis oculis: ut dixit Plin. lib. viij. na. hysto. Concha item vasis est genus: & nōnunq; pro tuba ponit. Virg. ænei. vi. Sed tum forte caua dū plorat æquora concha. i. tuba: quod sane Ser. minus erudite exposuit: putans caua neu: esse gen. nume. pluralis: acti casus: cū abli casus sit: sin. nume. scemi. generis. Cūchis eadē scriptura ab Apicio fabacia viridis interpretatur: qui apud græcos mas. genere Κοχχοσ proferit. Et est edulij genus: quod liquamine. s. coriandro: cymino: porro cōciso: oleo cōditur vbi si oleum abundans non fuerit: insipidi erit saporis. De hoc edulio intellexit Marria. cū ait: Et bene si cænas: conchis iuncta tibi est. Iuuen. Cuius conche tumes. De qua dictione Torrel. in verbo conche ineptias loquit. Conchus huius conchi eadē scriptura lapis quidā est: qui in concha pisce comperit: teste Solio. quē als vnt onē: margaritā: vel vt vulgus appellat: perulā vocant. Conchyle & conchilliū declinari pōt. & cū exili in initio: & ch aspirato in secūda: sequente y græco: scribit. Et si Gasparinus cū ilatino vtrobiq; scribendū esse præcipiat. Genus est piscis: quē als muricē & sarram appellant:

ex cuius intesa concha lachrimæ emanāt: quib; inficit purpura. Cochlea cū exili in prima: & ch aspirato in secūda syllaba: testa est limacis: & nōnunq; pro ipsa limace ponit. Marti. Quī pinguis mihi turtur erit lactuca valebit: Et cochleas tibi habere: perdere nolo famē. Plin. li. xviij. natu. hysto. Nascunt in vicis: & aliqñ e terra cochleæ munitæ erodētes eam. Cochlea itē turris est rotunda: vel scala qua turrim ascendūt. Nec a cyclo cochlea deducit: vt Vgutio somniauit. Cochlace a codeis dicit: lapides quidā ex flumine rotundi sunt ad cochlearū similitudinē: vt scribit Festus: qui ab Vgutione mascu. gen. cochlearij vocant. & scribit cū exili in prima et vltima syllaba: & cū ch aspirato in medio. Cochliare cochliar: p apocopē cochliariū declinari pōt: genus est mensuræ: de qua Marria. Mitere cū possis vel cochliare mihi. Idem. Nonus aculeolos in cochliare tulit.

Conchile. Req. in dic. Concha Cōchiliū. Ibidē Conchis. Ibidem. Conchus. Ibidem.

Concinno. as. cū duplicato n scribit: & scat apte componere. Quare minores male illud psalmi enūciat: In iusticiis manus vestre cōcināt: cū syllabā corripiendo: quasi sit impatiuū a concinno. qd ex cō & cano componit: cū ibi cōcināt tpis p sentis sit indicatiui modi. Vñ in alio psalmo legit. Et lingua tua concinnabat dolos Nā cōcino tertiæ cōiuga. est: cōcinno aut primæ.

Concino. Require in dictione Concinno.

Concio huius. onis. fce. gen. est: quin & mascu. gen. veteres ptulerūt: vt scribit Pompe. dicta ē concio (teste eodē Pompeio) quasi cōuocatio: velut coagitatio. i. lōga eiusdem rei agitatio in eadem morā cōsiliij explicadi. Teste aut Gellio: auctoritate Verij Flacci cōcio tria fecit: locum scz gestūq; vnde verba sunt: ceterū populi assistentis: orationē ipsa: quæ ad populū dicitur.

Conclauē. Req. in dic. Clauis Cōclauis. Ibidē Cōcordia & cōcorditas in vna scatiōe dici pōt: teste No. Pacuuiū referēte dicentē. Cōcorditatē hospitio adiunctā: ppetem pbitatē cōseruetis. Concorditas. Require in dictione Concordia.

Concordor cōe est verbū: teste Probo. Compit tamē etiā concordo concordas.

Concordo. das. Require in dicti. Concordor.

Concordis. Require in dictione Concors.

Concors & hic & hæc cōcordis: & hoc cōcorde teste Priscia. declinauerūt. Vñ Cælius in Cratino. Modo sit obsequēs: hilaris comis cōmunis cōcordis: dum id quod petit potitur.

Condaltum. Require in dictione Condulus.

Conditio. Req. in dic. Cōditio Cōditio. Ibidē

Conditio cū āta condico. cis. descēdit: & est in diem certū rei: quæ agi denuntiatio: vt scribit Festus. Sed & p pactione seu electione ponitur

ut est apud Terentiū. Amatores chrysidis tulerunt mulieri conditionē: si vellet eis morē gere-
re: se daturos illi pecuniā: liberalēq; mercedem
Ipsa vō accepit conditionē: hoc est pactioni:
promissioniq; assensit. Conditio absq; c di syl.
corrupta: dicitur p prie fortuna vel fors. Cice. O
miserā conditionē administrandi consulatus.
Nā homo bonae cōditionis: nō is apud antiq; s
dictus est qui māsuetus & bonae naturae fuerit
cū illū potius vocaret māsueti ac boni ingenij.
Conditio absq; c di syllā. pducta: a condio de-
riva: & dicitur pōr cōdimentū. Posset etiā forma-
ri condicio cū c absq; t ex con & dicio. onis. &
tunc di syllā. corripit. Virg. aenei. i. Qui mare:
qui terras omni ditione tenerent.

Condulus anulus est. Condaliū anulū etiā est
genus: ut de vtroq; dicit Festus

Confiteor cōmune verbū est: testib; Gellio li. xv
noctū atticarū: & Priscia. Vnde in. xij. tabulis
scriptū est. Aeris confelli: rebusq; iudicatis tri-
ginta dies iusti. Et in legenda sancti Gorgonij le-
gitur. Ut quid in illo crimen induci: qd' a no-
bis omnibus confitetur.

Conflito. Requī in dictione Confligo.

Conflitor. Ibidem.

Confligo. gis facit in supino conflitū: a quo fit
conflito. ctas. & conflitor deponēs: ut est apud
Terentiū in Andria. Qui conflitaf. Idē in Eu-
nucho. Te redimas q̄ti queas: & ne te afflictes.

Confugela. Requī in dictione Confligium.

Confugium & cōfugela in vno significato dici
potest: auctore Pompeio.

Congredio. Requī in dictione Congredior.

Congredior deponēs est verbū: quinetiā con-
gredio veteres dixerūt: teste Marcel. Vñ Plau.
ait in epidico. Aut sic itā congreddas: si hoc est.

Conger. Req. in dic. Congrus. Cōgius. Ibidē

Congrus & Conger in recto declinari potest: te-
ste Priscia. Genus est piscis. Congius cū i latino
post g: genus est mensura.

Coniueo. ues. secūda cōiuga. & coniueo. uis. ter.
declinari pōt. Per. Vel nisi coniues: hic secūda
cōiuga. est. Tertia autē prulit Caluus: quom di-
xit. Cū grauis ingēti coniungere pupula somno.
& facit i pōr cōiui & conixi: in supino autē co-
nitū: teste Prisc. & si Vgu. dicat carere supio. ver-
bū est: q̄ oculus illa pellicula claudi & apiri dī.

Coniuius. Requī in dictione Coniueo.

Coniunx cois gen. facit in grō cōiugis n lra ab-
iecta. Quidā tñ (ut Prisci. scribit & Phocas) cō-
iunx in recto absq; n dici debere putauerūt. Nā
& verūq; formari pōt: coniunx a cōiungo. gis.
qd' in grō scdm analogiā cōiugis facit. Et con-
iunx absq; n a coniugo. gas. cuius genitiuus erit
(quo vīmur) coniugis.

Conopeum cū c exili & vnico n scribit: genus ē

tentorij: ex filo contexti: qd' ad euitandos culi-
ces: sup̄ lectū explicari cōsuevit. Neq; ab eo qui
est conus vel conopus deducit: ut Vgu. somni-
auit. Sed ex græco: qd' est ΚωπωΨ trahit: testu-
bus Ser. & Acrone sup̄ illud Hora. in epodo.
Sol afficit conopeū: in hęc verba dicere. Cono-
pes græce latine culices dicunt. Et quia in ægy-
pto multi sunt culices etiā habitacula: quae sibi
Aegyptij faciunt ad arcendā culicū molestiam
conopea appellant. Hęc ille. Et pducit penultī
mā. luue. saty. vi. Ut testudinea nbi Lērule co-
nopeo: vbi spondeus quintū locū detinet.

Conscia. Requī in dictione Conscius.

Conscius. ia. ium. dicimus iuxta illud: Conscius
ipse sibi de se putat oīa dici. Veteres etiā ut Cap-
reiat & Proby: hic & hęc conscia cōi genere p-
tulerūt: sicut aduena: alienigena.

Consecro. cras. & cōsecror deponēs dici pōt: te-
ste Marcel. Vñ & Plau. ait i Persa. Si qs hic co-
nat' abulat magnifice cōsecrabor p cōsecrabo

Conspicio cōspicis & cōspicor cōspicaris decli-
nari pōt. Simili mō despicio despico: pspicio
pspicor: suspicio suspicor. Nōnunq; & p vene-
ror suspicio ponit: ut est apud Hora. in episto.
Quos ego suspicio. Et oīa hęc verba spi syllā.
corripit Conspico. cas: primae cōiuga. & con-
spicor deponēs dici pōt: spi tñ pducta syl. Sif-
despico despico: inspicio inspico. Vir. geor. ij.
Peruigilat ferroq; faces inspiciat acuto.

Cōspicor. Req. i dictione Cōspicio Cōspico. Ibidē

Consternor. aris. deponēs est verbū: quinetiā &
cōsterno cōsternas compit: vnde passiuū. ptu-
lit Salusti. histo. i. dicens. Et qui sine rectoribus
exterriti aut saucij cōsternant. Quidi. in fastis.
Quō consternatis diripereris equis. Catul. Ah
miserā assiduis quā luctibus exterminauit: vbi
spōdeus quintū locū detinet.

Consterno. nis. tertiae cōiuga. facit in pōr. cōstra-
ui: & cōsternui: ut in verbo sterno dicemus.

Consuetio. Requī in dictione Consuetudo.

Consuetudo & cōsuetio: qd' Plau. prulit: in vno
significato accipi possunt: teste Festo.

Consilio. Req. in dic. Consulo. Cōsilior. Ibidē

Consilium. Ibidem.

Consulo consulis verbū: quom p eo: qd' est pe-
to vel interrogo ponit: duos post se regit accōs
diuerfos: ut consulo te vñ cōsiliū. Nōnunq;
post accm regit gīm: ut est apud Macro. Con-
sulo te boni. Quādo vō p eo qd' est cōsiliū do-
consulo accipit: dō & accō iungit: ut consulo
tibi virtutē. Nōnunq; cū dō solū cōstruit. Qui.
heroi. At bene cōsuluist casto deus æquus amo-
ri. i. fauit vel prouidit. Consulo facit in supino
consultū. Vnde hic cōsultus huius consultus:
& hoc consultū in vno fecato. Valeri⁹. Antias
annaliū. vi. Hoc senatus consultū prior factū ē

vbi teste Prisci. prior neu. ge. est: antiquor. mo-
re: qui neu. gen. in or compatiua p. nunciabāt.
Hora. in episto. Qui consulta patrū: qui leges:
iuraq. seruat. Consultus quādoq. participiū ē:
vt cōsulti medici dixerūt eundē esse languorē.
Quādoq. nomē: & tūc is dicit qui prudens &
sciēs est: dignusq. vt ab eo cōsiliū petat. Liviū
lib. x. ab vrbe cōdita. Callidos sollertesq. iuris:
atq. eloquētiā cōsultos: vnde & iuris & iurecō-
sultus utroq. mō dicit: sicut iuris & iureperitus
Hora. in epi. Quā dā (si credis consultis) manci-
pat vsus. Cōsultus (inquit Ser. sup. lib. x. aene.)
is appellat qui consultit. Consultor yō qui con-
sultit. At cōtra Acron sup. sermonē. i. Hora
iij. Consultus (inquit) est qui docet: cōsultor yō
qui discit. Hi auctores lōge inter se cōtraria sen-
tire vident. Nos autē: & cū Seruio dicimus con-
sultū esse: qui cōsultit: & tūc esse picipiū: vt pē-
ractū est. & consultorē eū vocari qui alij cōsu-
lit: vt apud Salust. in Iugurtha. Simē ab eo pe-
rūt: vt fauor cōsultorq. addit. Rursū & cū acro-
ne tenemus: consultū ēq. eū appellari qui docet:
& tūc esse nomē: vt sup. ostēdim⁹: & cōsultorē
eū dicit qui discit: testate hoc Hora. ser. i. quom
ait. Agricola laudat iuris legūq. peritus. Sub
galli cantu consultor vbi hostia pulsar. A cōsu-
lo consul deducit: teste Pompo. de origine iuris
Proconsul autē nō is est qui p. alio consule pēst
puincia: vt idōc⁹ tradit Vgu. s. q. s. cū p. iate cō-
sulari extra ordinē ad aliquā puincia ad mini-
strādū mittit: pter q. nō duodeci fasces eū pē-
dūt q. p. cedunt cōsulē: sed tm sex: vt eū p. p. r-
torē & p. r. s. dē. Simili mō p. p. r. ator vocat:
nō qui p. alio p. r. urā: sed qui extraordinariā
gerit. Sic proquātor & siles. Lege Fenestellā.
A cōsulo quidā putāt cōsiliū dici. Qd si verū
esset: cōsiliū potiusq. cōsiliū scribi p. nunciari
& offerri deberet. Alij a cōciliando dictū existi-
māt: vt dicat cōsiliū quasi cōciliū: eo q. in vnā
sententiā pluriū mentes cōciliēt & conueniāt.
Nos autē cū Festo a consulendo cōsiliū tractū
putamus: quia vno cōsulente ceteri consileant.
Ab eo q. est cōsiliū format cōsiliū deponēs
verbū: vt est apud Psalmographū. In eo dum
conueniēt simul aduersū me: accipere animā
meam cōsiliatū sunt.

Consultor. Req. idic. Cōsulo Consultū. Ibidē
Consultus. Ibidem.

Contages. Require in dictione Contagio.

Contagio Contages Contagiū in vno f. cato ac-
cipi possunt: & si Festus contagionē tm dici de-
bere tradiderit: nō cōtagiū. Iuue. saty. ij. Critice
pelluces: dedit hanc cōtagio labē. Lucre. lib. iij.
Quæ contage sua palloribus omnia pingunt.
Gel. lib. xij. noctiū aut. periculū etiā & venenū
& cōtagiū nō vti nunc dicunt p. malis m. di-

cta esse. Marcel. Vastitas dicit horror: desertio
contagiū. Martia. Cū sit foeminini generis con-
tagia viter. Hora. in epi. Cū tu inter scabiē ran-
tam & contagia lucri: Nil parū sapias. Virg.
geor. iij. Dira p. incautū serpāt cōtagia vulgus.
Luca. Traxit iners celū fluidæ contagia pestis.
Qui. metamor. vij. dilapsa liquefcūt. Afflatuq.
nocent: & agunt contagia late.

Conta. Require in dictione Contus.

Contagium. Require in dictione Contagio.

Conto. Require in dicti. Contor.

Contor p. eo q. est moror vel dubito: cū uo: pro
eo yō q. est quæro: cū o contor scribi cōsuevit
Veteres etiā cunto: & conto p. tulerūt: testibus
Prisci. & Marcel. Acciū inducētē dicēt. Aegro-
to cuntant aio sufferre laborē. Et Næuius belli
punci lib. ij. ait. Blande & docte percontat.

Contus masculi. gene. declinat: nō contrū neu. vt
Gasparinus declinari voluit. Nec ab eo qui est
conus deriuat: vt Vgu. & Catholicon somni-
arūt: sed græcū est vocabulū: qd apud nos per-
ticā vel sudē designat. Vir. Et acuta cuspidē cō-
tos. Iuue. Nocte iter aggressus gladiū contūq.
timebis. Et scribit contus cū c & cexily. Cōtra
vrbs est Indi: teste Ptolemæo.

Contemplo. Require in dicti. Contemplor.

Contemplor deponēs est verbū. Veteres tm etiā
contemplo p. tulerūt: testib. Nonio: Prisci. Vñ
& Plau. ait in asinaria. Mecū caput cōtemples.
Sili mō p. tulerūt Ennius: cū referēt Varro. de lin-
gua latina dixit in Medea. Contempla: & tēplū
Cereris ad læuā aspice.

Conuenticulū. Requi. in dicti. Conuentus.

Cōuētus mas. ge. format p. diminutionē neu. ge.
cōuētū: in malā vt plimū partē sonās. Cō-
uētus auctore Pompo: quatuor modis intelli-
git. Vno mō: quō quemlibet hominē ab aliq.
cōuentū esse dicimus. Altero: cū significat mul-
tudo ex cōplurib. generib. hominū cōtracta
in vnū locū. Terrio cū a magistratib. iudiciū cā
populus congregat. Quarto: cū aliquē in locū
frequētia hominū supplicationis: aut gratula-
tionis causa colligit. Quinti. affi mat conuētū
latine esse: quæ græce panegyris appellat. Vñ
panegyricus ille sermo dicit: qui in conueniē
agitur.

Conuortor. Require in dicti. Couertō.

Conuerto & cōuertor dici pōt. Plau. in Amphi.
Sed tamē fugā in senemo cōuertit.

Conuiuor deponēs est verbū: sed & cōuiuo. as.
antiqui p. tulerūt: testib. Priscia. & Noni. Enniū
inducētē dicentē. Malo herde suo magno cōui-
uat sine modo.

Conuiuo. Require in dictione Conuiuor.

Conus cū vnico n. scribit: & p. summitate galeæ
ponit: sed & nucleus interpretat.

C ante OP & OQ

Cophinus cum c exili & i latino scribitur: nec ab hoc verbo cauo cauas deriuatur: vt Vgutio: Rhabanus: Catholicon somniarūt. Sed grēcū magis est vocabulū: qđ latine corbis transferi. Et corripit mediā. Iuena. sary. iij. Iudeis quorū cophinus plectū atq; suppellex.
 Copiosus. Require in dictione Cops.
 Cops & copiosus in vno significato dici pōt: vt Caper testat & Marcel. Vnde & Plaur. ait in Pse dulo. Atq; ego nunc me: vt gloriosum faciam & copipectore.
 Copula cū sce. sit ge. ab Vgu. tñ tā neu. q. scem. in plurali numero declinari posse traditur.
 Copulo. las. actiuū est verbū: sed & copulor deponēs vsurpatū est: testibus Capro: Marcello: Priscia. dicente etiā in aulularia Plauto. Adeūt: constituit copulantur dextras.
 Copulor. Require in dictione Copulo.
 Coquina. Require in dictione Culina.
 Coquus. Requ. in dictione Coccus.
 Coquular. Ibidem. Coquulare. Ibidem
 C ante OR
 Corax cū c exili scribit. & grēcū est vocabulū: & a nostris corvus transferi. Quo tñ verbo videlicet græco: vsus est Cicero de oratore dicēs: Quare coracē vestrū istū patiamur. Est etiā Corax (vt ex Prole. colligere potui) Tauricę Cheronei promontoriū: ac eiusdē nōis mons Boetia: necnon mons & fluius Sarmatiae. Est & eodē noie oppidū inter Volscos famosū: teste Sextio. Quo nomine etiā filius Cathylli: Amphiarai filij: fraterq; Tyburti & alteri Cathylli: teste eodē Sextio: vocat⁹ est. De hoc meminit Vir. ænei. viij. dicēs. Cathyllusq; acerq; corax.
 Corbita. Require in dictione Corbis.
 Corbis mascul. generis: teste Priscia. quinetiā fœmi. teste Ser. sup primū geor. Vñ Tul. Messoria se (inquit): corbe contexit. Et format p diminutionē corbula: teste Var. de lingua latina. Et a corbe hæc corbita descēdit. Est aut corbita nauis oneraria: dicta (vt scribit Festus) qđ in malo eius sumo corbis suspēdi soleret. Corbulo p priū fuit viri nomē: de qđ meminit Syl. lib. xiiij cū ait: Irrūpit Cumana ratis qđ corbulo ductor
 Corbula. Requ. in dic. Corbis Corbulo. Ibidem
 Coreulū. Requ. in dic. Cor. Corde. Ibidem.
 Cor & corde in recto veteres ptulere: qđ pater p gūm cordis. Nā scđm analogiā ab eo qđ ē cor: format gūm coris: qđ tñ nūq; lectū ē. Et a corde fit adiectiuū cordiacus: idē significans qđ & cardiacus: qđ scđ vocabulo vsus est Iuue. sary. v cū ait. Cardiacō cyathū nō porrectur⁹ amico.
 Cordiacus. Require in dicti. Cor.
 Coræbus. Require in dicti. Corymbus.
 Cory cū c exili & i græco scribit. Promontoriū

est Indiæ: teste Prole. & eiusdē nōis insula i Argarico sinu: vt idē docet Prole.
 Corymbus. Requ. in dictione Corymbus.
 Corybantes cū c & t exilibus & y græco scribit nec a choro descendit: vt Vgu. somniauit. Populi quidā fuerunt in Creta. Martia. Et cybeles picto stat corybante tholus. Virgi. lib. ænei. iij. Hinc mater cultrix Cybeles Corybatiq; æra Qui. Hoc curetes agūt hoc Corybantes opus.
 Corydalla. Requ. in dicti. Corydallus.
 Corydallus cū c exili & y græco: & duplicato l. scribit: & si a Tortel. cum vnico l scribi præcipiatur. Nā apud græcos hac scriptura Κορυδάλλοσ scribit. Ex quo patet græcū esse vocabulū: nō latinū: compositū ex cor & edo: vt cum Catholico ridiculus somniauit Vgu. Genus est auis: cui⁹ Theocritus meminit edyllio decimo. Cordalla eadē scriptura vrbs est Lyciæ circa montē Massicem: teste Prole.
 Corymbus cū c exili & y græco scribit: nec a corona deducit: vt Vgu. somniauit. Fructus hederæ est: & pro ipsa hedera ponit. Choriambū cū ch aspirato & i latino: pes est quatuor constans syllabis: prima & vltima longis: duabus yō intermedijs breuib: vt vrcoli: filioli: pileoli. Coræbus cū c exili & æ diphthō. scribit. & si a Tortel. cū ch aspirato: & absq; diph. scribi præcipiatur. Proprium fuit viri nomē: de quo Vir. lib. ænei. ij. meminit dicēs: Et lateri glomerant nostro: iuuenisq; corcebus.
 Corinthiacus. Require in dictione Corinthus.
 Corinthiensis. Ibidem.
 Corinthus. Ibidem.
 Corinthus cum c exili: & i latino & ch aspirato scribitur. Vrbs est Achaia: als Cercyra noīata a qua fit Corinthus: corinthiacus: corinthiensis Qui. lib. i. tristiti. Illa corinthiacis primū mihī cognita terris. Festus. Corinthiensis ex eo dici cœperūt: ex quo coloni corinthi sunt deducti: qui antea corinthij sunt dicti. Quā consuetudine: vt subdit seruamus: quom Romanenses: & Hispanienses & Sicilienses negotiatores dicim⁹: qui i alienis ciuitatib; negociant. Hæc ille. Fuit etiā Corinthus eadem scriptura: Orestis filius. Corytus cum c & t exilibus & y græco: græcū est vocabulū: quod apud illos Κορυτός scribitur: vbi a nostris g in c mutatuū est. Nec a corio descendit: vt Vgu. & Catholicon somniarūt Forulus dici sagittarū: & producit mediā syl. Virgi. ænei. x. Corytiq; leues humeris: & lætifer arcus. Quod Nonius leue missile interpretatus est in sagittarū modū. Corithus cū c exili & y græco & th aspirato scribit. & si cū i latio & t exili a Tortel. scribi præcipiatur. Oppidū est Hetruria: teste Ser. super paruo colle eiusdem nominis positū: & a Corytho rege conditū. &